

30. nedeľa v období cez rok B

Mk 10, 46b – 52

24. október 21

Milé sestry a bratia v Kristovi

Kedysi sme sa nazdávali, že medicína raz vyrieši všetky zdravotné problémy človeka - podobne ako si vie mechanika poradiť s poruchami strojov. Pri všetkých úspechoch medicíny ale vidíme, že je aj dnes vo svete veľa chorých a trpiacich ľudí. Choroby a utrpenie zo sveta nezmizli - mnohé z nich moderná medicína už vie liečiť, iné zase moderný spôsob života privolal. Otázkou sa dnes stalo ale aj to, čo môžeme pokladať za zdravie. Veď mnohé choroby sú primerané vyššiemu veku, sú prirodzené vo veku, ktorého sa dnes človek dožíva. Čo teda znamená zdravie? Len neprítomnosť chorôb, alebo aj niečo viac? Zrejme je aj to, že zdravie nemôže byť samoučelné. Ak by sme všetku svoju energiu venovali len zdraviu, náš život by stratil svoj vnútorný zmysel. Páči sa mi skôr definícia zdravia, ktorá hovorí o zdraví ako o schopnosti pracovať a mať rád. Inak povedané zdravie by malo predstavovať schopnosť žiť zmysluplný život. Zdravie nám tak pripomína, že ho nemáme len sami pre seba, ono je skôr predpokladom zdravých vzťahov, dobrého života a naopak: zdravé vzťahy, zmysluplný život sú predpokladom fyzického zdravia.

V evanjeliách často počúvame, ako Ježiš uzdravoval chorých. Je to dôležitá súčasť radostnej zvesti evanjelia. Možno aj vy ste si už v duchu položili otázku, či sa jednalo len o jednorazovú záležitosť - vyliečenie niekoľkých šťastlivcov - Ježišových súčasníkov, alebo Ježiš a kresťanstvo môžu liečiť aj nás, môžu pôsobiť liečivo aj v dnešnom svete? Inak povedané: môže nám viera pomôcť aj v našom bežnom, každodennom živote?

Ježiš nikdy nevystupoval ako zázračný liečiteľ. Jeho uzdravenia boli vždy súčasťou širšieho procesu, pri ktorom ho zaujímal celý človek, nasmerovanie celého jeho života - zdravie bolo súčasťou celkovej spásy človeka, otvorenia sa pre kráľovstvo dobra, pravdy, lásky, spravodlivosti a pokoja. Dnes sme videli slepého Bartimeja, ktorý sa stretol s Ježišom. Keď ho Ježiš zavolať, odhodil svoj plášť, ktorý ho chránil pred chladom a napriek slepote vyskočil a šiel (síce najprv tápavo) za Ježišom. Ale dôležitá bola jeho reakcia na uzdravenie. Jeho reakcia presahovala fyzické uzdravenie, navrátenie fyzického zraku. Bartimej získal nový pohľad vychádzajúci zvnútra, ktorý spôsobil, že sa rozhodol hneď nasledovať Ježiša.

Kto je dnes slepý a kto je vidiaci? Rozlíšiť medzi nebýva až tak jednoduché, ako sa zdá na prvý pohľad. Veď je veľa fyzicky vidiacich, ktorí v živote podstatné veci nevidia. Sú príliš zameraní na sami na seba, napr. prehliadajú vzťahy, niekedy o takom človeku povieme že „nevidí nič okrem seba“. A naopak: sú mnohí slepí, ktorí svojim duchovným zrakom vidia viac ako ostatní so zdravým zrakom. Podobne je to aj so zdravím. Je mnoho fyzicky zdravých ľudí, ktorí napriek tomu šíria okolo seba zlo, chorobné vzťahy, nie sú schopní nič zmysluplné robiť. Rozdelenie na slepých a vidiacich, na zdravých a chorých nebýva také jednoznačné.

Podobné bolo voľakedajšie rozdelenie na Izraelitov a pohanov. Aj medzi Izraelitmi boli mnohí, ktorí už duchovne nespĺňali nároky božieho prisľúbenia. Patrili k vyvolenému národu podľa pôvodu, podľa

tela, ale už nie podľa ducha. Prorok Jeremiáš v dnešnom prvom čítaní hovoril, že sa zachránia len zvyšky Izraela, ktoré Pán zhromaždí zo všetkých končín zeme. Kto mali byť tieto zvyšky Izraela? Jednalo sa len o matematické vyjadrenie počtu? Skôr sa dajú zvyšky Izraela definovať duchovne. Neboli to tí, ktorí by sa dali jasne definovať ako vyvolený národ svojim pôvodom, ale tí, ktorých bolo možné zaradiť do božieho prisľúbenia na základe ducha. Hoci podľa rodu nepatrili do Izraela, skôr sa dali označiť za Izraelitov podľa ducha. Podľa ducha im patrili božie prisľúbenia. Aj ich bolo možné rátať medzi tie spomínané zvyšky Izraela. Apoštol Pavol zase vo svojom Liste Rimanom podobne zdôraznil, že v Kristovi sa stali dedičmi prisľúbenia Izraelu tiež mnohí ne-izraeliti. Vďaka Kristovej milosti. Pretože oni sa vďaka Kristovi otvorili božiemu prisľúbeniu. Stali sa otvorenými pre cestu za božím kráľovstvom. To je aj naša cesta. Len si máme viac uvedomiť Krista, ktorý nás oslobodil k novému životu – k životu

Príklad nám zanechal aj slepý, či lepšie povedané predtým slepý Bartimej. On predtým nevidel, ale cez Krista sa mu otvorili oči. Ak to aj my dokážeme, nebude pre nás problém odpovedať na výzvu súčasného sv. Otca k synodalite. Na výzvu k tomu, aby sme sa o svojej viere naučili rozprávať, zdieľať svoje skúsenosti vo viere. Nie nejako strojene, ale tak, ako keď sa zhovárame o niečom, čo nám pomáha v našom živote. Keď budeme vedieť povedať, nakoľko aj nás v dnešnom pretechnizovanom svete Kristus ozdravuje pred duchovným slepectvom.

Viliam Arbet